

det Resultat, at Statsbanerne i Virkeligheden have givet et aarligt Underskud af over 10 Mill. Kr. Nu forekommer det mig imidlertid, at Forholdet ikke er slet saa galt, som det ærede Medlem tror. Alle disse Nyanskaffelser, der ogsaa betegne en Formueforøgelse, kan man dog ikke forlange skulle bæres af den aarlige Drift. Hvis en Gaardmand f. Eks. vil udvide sin Bedrift og køber en ny Gaard, der ligger ved Siden af, og derfor skal have en stor Kapitaludbetaling, saa kan man ikke forlange, at den skal bæres af Driften af den Gaard, han allerede er i Besiddelse af, og lige saa lidt kan man stille denne Fordring ved offentlige Forhold. Jeg har forsøgt at følge det ærede Medlems Tal, men jeg er ikke derved kommen saa højt op, der mangler nogle faa Tusinde Kroner, men det skal jeg dog ikke opholde mig ved. Fradrager jeg disse ca. 73,000 Kr., Bidragene til Privatbaner, til Hornbæk-Banen, Broby-Banen, Thisted—Fjerritslev-Banen, Horsens—Odder-Banen, altsaa Udgifter, der lige saa lidt vedrøre Statsbanerne og deres Forrentning som f. Eks. det Forhold, jeg nylig nævnede, faar jeg et Beløb af 6,540,000 Kr. Og saa ere vi komne ned paa 66,720,000 Kr. efter det ærede Medlems Regnestykke. Tager man endvidere Ekspropriationsudgifterne, som dog neppe nogen tvivler om maa staa som en Erhvervelse af nye Statsejendomme, altsaa en Kapitalanbringelse fra Statens Side, udgør disse 6 Mill., og man er da nede paa 60 Mill. Og tager man endvidere Udgifterne til de ny Statsbaneanlæg, som i de 8 Aar, det ærede Medlem har regnet med, udgøre 20,460,000 Kr., komme vi ned paa 39,900,000 Kr. eller med et rundt Tal 40 Mill. I de paagældende 8 Aar udgør Underskuddet da ca. 5 Mill. om Aaret, og ikke 10 Mill., som det ærede Medlem kom til. Men som sagt, har det ærede Medlem Ret, at den Rest af de 73,000 Kr., som endnu er tilbage, er en tvivlsom Postering, i dette Spørgsmaal skal jeg ikke stille mig paa Krigsfod med det ærede Medlem. Jeg tror, at adskillige af de Poster, der findes paa § 27, retteligt burde gaa ind under § 6.

Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) ankede over, at Beboerne i Taulov ikke kunde komme hjem fra Fredericia saa hurtigt, som de gerne vilde, med andre Ord, at Toggangen paa den paagældende Strækning ikke var saa god, som den burde være. Det kan godt være, at det ærede Medlem har Ret i sin Betragtning, men de Tog, der løbe paa denne

Strækning, ere tilstrækkelige til at besørge Trafikken, og de ville ikke ret vel kunne omlægges. Jeg vil derfor henvise det ærede Medlem til at gøre Beboerne der opmærksomme paa den Indrømmelse, som Statsbanerne fornylig have gjort, at man kan faa Adgang til indenfor kortere Strækninger at faa en Vogn indsat i Godstoget. Det er sket paa enkelte Strækninger, og Beboerne ville ogsaa sikkert paa denne Strækning kunne opnaa det ved at indgive Ansøgning til Ministeriet. Jeg vil henvise det ærede Medlem til at gøre et Forsøg i saa Henseende, som eventuelt vil kunne tilfredsstille disse Krav fra Taulovs Side.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch) fremsatte en meget haard Kritik mod Statsbanerne. Angaaende denne Sag vil jeg gerne sige dette i Almindelighed, at det ærede Medlems Anker og Kritik omfattede en Mængde Punkter, som man ikke saadan kan løbe til at undersøge lige i en Fart, og det har sikkert heller ikke været det ærede Medlems Mening. Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem i noget højere Grad talte Leverandørernes Interesser, end man kunde ønske og finde formaalistjensligt. Det kom for mig til at lyde saadan, at det egentlig var en Anke over, at Statsbanernes Embedsmænd i alt for stærk og overvejende Grad varetog Statens Interesser. Nu indrømmer jeg det ærede Medlem, at man ogsaa skal være retfærdig mod Leverandørerne, det er soleklart. Men at Leverandørernes Embedsmænd varetage Jernbanernes Interesser, er der i Virkeligheden ikke noget at sige til, det er kun deres Pligt. Det ærede Medlem paastod blandt andet, at vi forsømte vor bedste Kunde England. Det gør mig overordentlig ondt at høre det ærede Medlem komme med den Udtalelse, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret. Jeg tror, at der med Hensyn til Antagelserne af Tilbud paa Kul fra England og Tyskland kun er taget rent forretningsmæssige Hensyn. I alt Fald skal jeg love det ærede Medlem, at saa længe jeg har Ansvaret for disse Sager, skal det være min Bestræbelse, at det ene Lands Leverandører ikke foretrækkes for det andet Lands, men at kun rent købmandsmæssige Hensyn komme til at gøre sig gældende. Naar man i det hele taget benytter Licitationsystemet og tager Sigte paa de billigste Tilbud — naar Varen ellers er saadan, som man ønsker den — siger det sig selv, at man maa tage Varen, hvor man kan faa den billigst. Kan man faa den billigst fra Tyskland, saa tager